

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, były pracownik Komisji, pracowała u tej ostatniej bez przerwy od dnia 16 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2005 r. na podstawie sześciu różnych umów na czas określony, które następowały po sobie w takim porządku: pierwsza umowa pracownika tymczasowego, pierwsza umowa członka personelu pomocniczego, druga umowa pracownika tymczasowego, druga umowa członka personelu pomocniczego, trzecia umowa pracownika tymczasowego i w końcu umowa pracownika kontraktowego.

Administracja przyznała jej prawo do zasiłku dla bezrobotnych przez maksymalny okres 11 miesięcy i 25 dni, ponieważ uznała, że okresy przepracowane w charakterze członka personelu pomocniczego należy potraktować jak pracę na rzecz pracodawcy innego niż instytucje wspólnotowe.

Na poparcie swej skargi, skarżąca podnosi po pierwsze, że Komisja dopuściła się nadużycia prawa zatrudniając ją przez ponad pięć lat na podstawie różnych umów na czas określony i w oparciu o różne przepisy. Ponadto Komisja jej zdaniem błędnie zastosowała art. 28a ust. 4 i art. 96 ust. 4 warunków zatrudnienia innych pracowników, tak, że okres, w którym skarżąca pracowała jako członek personelu pomocniczego nie został uwzględniony przy stosowaniu tych przepisów.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 r. — K przeciwko Parlamentowi**(Sprawa F-15/07)**

(2007/C 95/116)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* K (przedstawiciel: Dieter Struck)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Żądania strony skarżącej**

- uchylenie odmownej decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 29 listopada 2006 r.;
- zasądzenie od pozwanego zadośćuczynienia i odszkodowania;
- stwierdzenie naruszenia przez pozwanego zasady równego traktowania oraz umyślnego i świadomego naruszenia dobra osobistego;

- stwierdzenie naruszenia przez pozwanego zasady uzasadnionych oczekiwań i obowiązku uzasadnienia aktów administracyjnych oraz zasady niedyskryminacji;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, były urzędnik, od dnia 1 stycznia 1978 r. zatrudniona w Parlamencie, domaga się od pozwanego zadośćuczynienia i odszkodowania w związku z działaniami, które doprowadziły do naruszenia jej dobra osobistego oraz nadzwyczajnymi okolicznościami, które doprowadziły do jej inwalidztwa.

Skarga wniesiona w dniu 5 marca 2007 r. — Kerelov przeciwko Komisji**(Sprawa F-19/07)**

(2007/C 95/117)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Georgi Kerelov (Pazardzhik, Bułgaria) (przedstawiciel: Angel Kerelov, adwokat)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- uchylenie decyzji komisji konkursowej konkursu EPSO/AD/43/06-CJ z dnia 6 grudnia 2006 r. o niewpisaniu skarżącego na listę rezerwową tego konkursu;
- stwierdzenie nieważności i nieistnienia, ewentualnie uchylenie jako niezgodnej z prawem decyzji komisji konkursowej konkursu EPSO/AD/43/06-CJ z dnia 2 lutego 2007 r. o wykluczeniu skarżącego z udziału w konkursie;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego odszkodowania i zadośćuczynienia w wysokości *ex aequo et bono* 120.491,28 EUR (równowartość dwuletniego wynagrodzenia) oraz odsetek ustawowych od dnia wniesienia skargi z tytułu szkód i krzywd jakoby poniesionych przez skarżącego w następstwie wydania przez komisję konkursową decyzji niezgodnych z prawem;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W odniesieniu do pierwszej zaskarżonej decyzji skarży podnosi 10 zarzutów:

- 1) członkowie komisji konkursowej nie mieli możliwości dokonania obiektywnej oceny kandydatów, ponieważ przewodniczący oraz zastępcza przewodniczącego komisji byli przełożonymi kandydatów;
- 2) członkowie komisji konkursowej nie znali głównego języka konkursu (języka bułgarskiego) wbrew wymogom wynikającym z utrwalonego orzecznictwa;
- 3) kandydaci otrzymali do tłumaczenia teksty, których długość i stopień trudności były nieporównywalne w zależności od języka źródłowego;
- 4) ocena egzaminu pisemnego nastąpiła arbitralnie zważywszy, że członkowie komisji nie znali języka bułgarskiego;
- 5) czas trwania egzaminu ustnego był bardzo różny w zależności od kandydata;
- 6), 7) i 8) po pierwsze kryteria oceny stosowane przez członków komisji konkursowej podczas egzaminu ustnego nie korespondują z celami tych egzaminów i po drugie oceny przyznane znacznej liczbie kandydatów były arbitralne;
- 9) kandydaci zostali z znaczącym stopniem pozbawieni prawa do wglądu do prac egzaminacyjnych, jako że ostateczna lista rezerwowa została sporządzona i opublikowana przed upłynięciem dwudziestodniowego terminu przewidzianego w ogłoszeniu o konkursie na zapoznanie się z pracami egzaminacyjnymi;
- 10) komisja konkursowa dokonała oceny egzaminów złożonych przez skarżącego, w szczególności egzaminu ustnego, w nieprawidłowy sposób, uzasadniając przyznane mu oceny w niespójny, wewnętrznie sprzeczny sposób i używając nieistotnych argumentów.

W odniesieniu do drugiej zaskarżonej decyzji skarżący podnosi 3 zarzuty:

- 1) Skarżący kwestionuje okoliczności stanu faktycznego, na których komisja konkursowa oparła sporną decyzję, w szczególności okoliczność, jakoby skarżący próbował skontaktować się z członkami komisji;
- 2) Skarżący kwestionuje kompetencję komisji konkursowej do wykluczenia z tego powodu kandydata z udziału w konkursie, którą to kompetencję dysponuje zdaniem skarżącego jedynie Urząd Doboru Kadr Wspólnot Europejskich (EPSO);

- 3) Skarżący podnosi, że nawet przy założeniu, że komisja konkursowa dysponuje taką kompetencją to nie może ona z niej korzystać po sporządzeniu list rezerwowych.

Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2007 r. — Lafili przeciwko Komisji**(Sprawa F-22/07)**

(2007/C 95/118)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Paul Lafili (Genk, Belgia) (przedstawiciele: G. Vandersanden i L. Levi, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji o zaszeregowaniu skarżącego do grupy AD 13, stopień 5 zawartej w piśmie DG AMIN z dnia 11 maja 2006 r. oraz w informacji o wynagrodzeniu za czerwiec 2006 r. i w następnych informacjach o wynagrodzeniu;
- przywrócenie skarżącego ze skutkiem na dzień 1 maja 2006 r. do grupy AD 13 stopień 2 z zachowaniem mnożnika 1,1172071;
- odtworzenie w całości kariery zawodowej skarżącego ze skutkiem wstecznym od dnia 1 maja 2006 r. do dnia przywrócenia tego zaszeregowania (włączając w to doświadczenie w takiej przywróconej grupie zaszeregowania, prawo do awansu i prawa emerytalne) wraz z odsetkami za zwłokę w oparciu o stopy ustalane przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowych, mających zastosowanie w tym czasie, powiększonymi o dwa punkty od całości kwot stanowiących różnicę między wynagrodzeniem wynikającym z jego zaszeregowania w decyzji o zaszeregowaniu a zaszeregowaniem, do którego jest uprawniony, aż do dnia wydania prawidłowej decyzji o jego zaszeregowaniu;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.